

груп, реклами та ічається одержати рбованців доходів. іше, великий дефі- озвиток і говорити

эртивні школи? То- фізична культура і гребою, опиняться авдасть величезної шкоди їх незміцні- то позначиться на ррвів не тільки в

спортивні споруди, знементні умови ро- ся на бюджеті сі- ених.

і реальним кроком ло б стати шефет- профспілкових ор- над дитячо-юнаць-

ти питання про ви- соціального стра- здоровчу і навчаль- ШШОР. Це під силу

вання коштів. При Т профспілок ство- зкультури і спорту. йшли перші внески профкому БМТ-1, змонт», Боярського зго авторемонтного 'еммонтажналадка», інших організацій винків республікан- гв, трудових колек- стольців України з у створенні фонду. ок № 000700809 в килосцобанку Ки- культури і спорту». благородний справі нагромадженій по- рурного руху профі- ти будівництва і іальної бази, по- вих клубах, серед адавати допомогу тяжкі травми.

допомогу Київської гутатів, яка могла б юрткомітету.

кому дорогі фізич- дядящих, дітей і під- ієва і республіки: 'ОРОНЬ ДОБРОЇ

ін міськради ВДФСТ омуність, член пре- істер спорту СРСР, профспілок з ху- ради колективу фіз- 410 цивільної авіації. іської ради ВДФСТ а, заслужений май- голова фізкультур- портклубу «Восход»: з бігу «Марафон». партаніади профспі- бригадир слюсарів-

МУ
ПИ

Кальгіріс», котрий у не програв жодної своєму полі, не зра- радиції і в матчі з Футболісти з Віль-

ДОВІР'Я.

Фото Г. ЄЖЕЛОВА (Миколаїв).

Повідомляє репортер

«Розкажіть про нашу Оленку...»

Ці слова з листа вінничанки М. А. Ямкової до редакції нашої газети — по суті, і відгук на публікації «Людина-рентген» («РГ» за 13.04.89 р.) та «Чи існує «людина-рентген»?» («РГ» за 3.08.89 р.), це і розповідь про своє горе, про надії на радість.

А втім, надамо слово самій Марії Андріївні: «Після важкої хвороби у десятирічному віці дочка Оленка повністю втратила зір. Зрозумійте моє горе і мій відчай. Де тільки не була з дитиною: у С. Федорова в Москві, у Києві, в Одесі. Нею займалися найкращі спеціалісти. А в дитини як була одна сірість в очах, так і залишалася. Пройшло п'ять безплідних років поїздки до лікарів, після яких втратила надію на краще. Так мені і говорили: чуда не жди, таке не виловується».

І ось для того, щоб полегшити долю дитини, вирішила навіть на шкоду зарплаті поміняти місце роботи — перейшла працювати в УТОС, куди рано чи пізно прийде Оленка. Випадково зустрілася в червні ц. р. з Креспким (керівником Вінницького експериментального центру «Атлант» при Академії медичних наук СРСР. — В. П.). Він сказав, що може допомогти. Я цьому не повірила. Однак у відчай хопалася за соломинку. З дочкою спочатку займався Станіслав Поляруш, а зараз — Микола Ваколюк. Знаю, вони не мають спеціальної педагогічної освіти, але скільки у них природного таланту, терпіння, уміння, не роздратовуючи, десятки, сотні разів повторювати різні вправи!

Пройшло п'ять місяців, та вже є незабвний результат. Якщо Оленка раніше не бачила нічого, то тепер вона навчилася розрізняти кольори, обрис предметів, орієнтуватися в кімнаті. Навіть, буває, і на екрані телевізора розрізняє кольори. Яна це радість для нас, батьків, і надія для дочки! Вона з нетерпінням чекає приходу Миколи Ваколюка, старанно виконує всі його вказівки. Наша сім'я повірила в те, що Оленка, дякуючи старанням цих добрих людей, знайде своє місце в житті».

ХТО уважно читав кореспонденцію «Чи існує «людина-рентген?», пам'ятає: там йшлося, зокрема, що К. М. Крепкий разом із своїми помічниками проводить експеримент із сліпими людьми, котрі раніше бачили. Мета його — навчити незрячих орієнтуватися в просторі, бачити кольори, а найздібніших відібрати для роботи біодіагностами. Лист матері Оленки якраз про це. Разом з Миколою Ваколюком я біля дверей квартири Ямкових. Відкриває Оленка, бо ж мама на роботі.

— Покажи, як ти виконала домашнє завдання, — звертається до неї Микола.

Потім він пояснив, що одним із домашніх завдань було пройти в двері і не зачепити одвірків. Оленка, випрямивши плечі, проходить у двері кілька разів, проходить вільно, і

— Даю підказку, — продовжує Ваколюк. — Такий колір є на кубуку.

Повагом дівчинка відповідає: «Бордовий». Справді, якраз такого кольору і був мій записник. Миколі, видно, хотілося, щоб я на всі сто процентів переконався, що його підопічна таки не вгадує, а каже насправді про те, що бачить. На його запитання вона відповіла, що я прийшов у сірому костюмі і що на грудях у мене є щось біле — то були білі смужки джемпера.

Оленка довірливо доторкується до плеча Миколи і каже: «Сьогодні ти в другому светрі. На ньому багато синього».

— Буває, що вона і плутає кольори, наприклад — зелений із синім, а найбільше бі-

дорозі. Скажімо, відрізняє машини вантажні і легкові, говорить, яких вони кольорів.

До розмови підключається Марія Андріївна, котра якраз прийшла на обід.

— Знаєте, наскільки мені зараз легше з Оленкою! Вона тепер упевнено ходить по вулиці, добре орієнтується в громадському транспорті. Основне ж, наші друзі-біодіагности збудили в Оленки жвавий інтерес до навколишнього світу. Думаю, різниця між вічною сірістю і світом в кольорах кожному зрозуміла.

Про мету експерименту, який проводиться з Оленкою Ямковою, розмовляю з керівником вінницького експериментального центру «Атлант» при Академії медичних наук СРСР К. М. Крепким.

— Я вже говорив, що біодіагности бачать внутрішні органи людини не очима, а опосередковано. Біологічні випромінювання пацієнта вони вловлюють екстрарецепторами шкіри, і ці випромінювання складним шляхом трансформуються в зорові образи. Як це відбувається, ми не знаємо, — наука ще не дослідила цей складний «технологічний» процес організму. До речі, ми тільки на підступах до розгадки можливостей нашого організму, тільки накопичуємо факти, і то часто наосліп. Здібна людина, навіть і незряча, може бути біодіагностом, добре встановлювати, які травми, біологічні порушення є в людини. Оленка Ямкова подає в цьому плані надію.

Це не перший наш експеримент. Працювали ми з сліпим підопічним із Магнітогорська. Йому було 25 років. Виявився він із важким сенсорним сприйняттям. І нічого в нас не вийшло. Але й негативний результат — теж результат. Ми розробили новий підхід до цієї категорії людей. До речі, з Оленкою Ямковою опрацюємо методику нашої роботи із сліпими. Не думаємо, що вона допоможе всім, але навіть нехай частина сліпих навчиться розрізняти кольори, орі-

є

І знову куранти

На вулиці Ко споруджується «Русалка» Дніст розміщений в своїм архітектуром Святодухії що єдина вціліла церква духовної якій вчився од «Русалки Дніст» Шашкевич. Усі бути, як 200 зводилася ця та культури. реставрація уні хівських курали вже давно. До роботи в не лвівські го му числі і 80- тик, який уже ти на вежі монастиря. Фі- цію колектив однання «Поля

Львів.

Клуб

Близню

З деякого час ський будинок заходити дівч дуже схожі одвіть костюми з однакової тиз Так, це близ другий місяць близнюків. Усі учасники художності, дістають в гуртках.

Серед двадц маленькі. Це і килосцобанку Ки- Приходять вони нами — робітні Вороського новичем і бух «Автокоольри толівнюю.

У дні жовтв Де показана е ва вистава: «Д ся, перехожі, одного схожі!» Сценарій автори.

М. МЕ Запорізька с

Гонора дитячо будинк

Вже, за кваз культури і те на Ворошилов таке вже зви- сом — чи неі точка?

Зрозумілий ловградців д вечора відом поета, нарр СРСР Євгена Євтушенка, л мадянська поз лишає байдуж

Цей приїзд як признався його соронарі та. Понад дві палацу лунал ші поета: і да во народжені котрі тільки- пера. А потім питання і від

Весь збір дійного поет- ген Євтушенк ти у місцеве го фонду імеі потреб дитяч домляє АП «І

Магіче

Наївні пок- лони і викул черговий міс

надавати допомогу

в тяжкій травмі.

допомогу Київської депутатів, яка могла б спорткомітету.

х, кому дорогі фізичнорудящих, дітей і під Києва і республіки: СТОРОНЬ ДОБРОЙ

лен міськради ВДФСТ «Комуніст», член прайстер спорту СРСР, ОР профспілок з хуради колективу фіз-410 цивільної авіації. міської ради ВДФСТ ва, заслужений май-а, голова фізкультур-а спортклубу «Восход»; ів бігу «Марафон».

спартакіади профспі-а, бригадир слюсарів-

МУ ЛИ

Жальгіріс», котрий у і не програв жодної на своєму полі, не зра-традиції і в матчі з Футболісти з Віль-нявши четверте міс-ечили собі право во-пного року знову ви-Кубку УЕФА. Мож-ді Б. Велькявічусу ведеться нарікати на свідку міжнародних у своїх підопічних? найсильніших зам-медівці Москви. Пере-а міжнародну арену жать лише в тому ра-завоюють Кубок о це зроблять клуби, ередили автозаводців й таблиці.

опада наша шістка матчів-відповіді евро-клубних турнірів. Але цьому не завершуєть-листопада клуби ви-зіграють в 1/8 фіналу Кубка СРСР. На-шо переможці визна-на сумою двох зуст-на своєму і чужому ь пари за участю их команд: «Чорномо-«Торпедо» (Москва), (Київ) — «Динамо» «Пахтакор» — «Ме-«Шахтар» — «Крила йбішев»).

В Н П М О
17 10 3 49—19 44
18 6 6 47—27 42
13 12 5 44—27 38
14 8 8 39—29 36
11 13 6 40—26 35
11 9 10 40—41 31
10 10 10 30—33 30
9 12 9 31—26 30
11 7 12 35—33 29
9 9 12 28—35 27
6 13 11 27—32 25
8 8 14 25—41 24
7 10 13 20—38 24
9 5 16 24—36 23
7 9 14 20—32 23
5 9 16 24—48 19

В. РЕКУНОВ.

юлаковий і Василени ні набрали 29,66 ба-адянської трійки —

на шкоду зарплаті поміняти місце роботи — перейшла працювати в УТОС, куди рано чи пізно прийде Оленка. Випадково зустрілася в червні ц. р. з Крєпким (керівником Вінницького експериментального центру «Атлант» при Академії медичних наук СРСР. — В. П.). Він сказав, що може допомогти. Я цьому не повірила. Однак у відчай хапаєшся за соломинку, з дочкою спочатку займався Станіслав Поляруш, а зараз — Микола Ваколюк. Знаю, вони не мають спеціальної педагогічної освіти, але скільки у них природного таланту, терпіння, уміння, не роздратовуючись, десятки, сотні разів повторювати різні вправи!

Прошло п'ять місяців, та вже є неабиякий результат. Якщо Оленка раніше не бачила нічого, то тепер вона навчилася розрізняти кольори, обрис предметів, орієнтуватися в кімнаті. Навіть, буває, і на екрані телевізора розрізняє кольори. Яка це радість для нас, батьків, і надія для дочки! Вона з нетерпінням чекає приходу Миколи Ваколюка, старанно виконує всі його вказівки. Наша сім'я повірила в те, що Оленка, дякуючи старанням цих добрих людей, знайде своє місце в житті.

ХТО уважно читав кореспонденцію «Чи існує «людина-рентген?», пам'ятає: там йшлося, зокрема, що К. М. Крєпкий разом із своїми помічниками проводить експеримент із сліпими людьми, котрі раніше бачили. Мета його — навчити незрячих орієнтуватися в просторі, бачити кольори, а найздібніших відібрати для роботи біодіагностами. Лист матері Оленки якраз про це. Разом з Миколою Ваколюком я біля дверей квартири Ямкових. Відкриває Оленка, бо ж мама на роботі.

— Покажи, як ти виконала домашнє завдання, — звертається до неї Микола.

Потім він пояснив, що одним із домашніх завдань було пройти в двері і не зачепити одвірків. Оленка, випрямивши плечі, проходить у двері кілька разів, проходить вільно, і Микола хвалить її за старання. Це його оцінка.

Виймаю блокнот. І тут навчитель говорить: «Скажи, що дядько тримає в руці?» Оленка, трішки завагавшись, відповідає: «Прямокутник».

— А якого кольору? — наступне запитання.

Пауза — хвилину, другу... І ми в напруженні! Оленка для орієнтації тримає в руках кубик Рубика. Вона вже розрізняє, які кольори на його гранях.

Наші консультації

Право і обов'язок

Моя заробітна плата сторожа разом з пенсією становить 132 карбованці. Я подав довідку про розмір заробітної плати в музичну школу, де навчається моя дочка на баяні, для того, щоб як малооплачуваному зменшити плату за її навчання. Однак директор школи заявив, що, як і раніше, я повинен платити по 17 карбованців. При цьому документ на підтвердження своїх слів він не показав. Не виявилось документа з цього питання і у відділі культури міськвиконкому.

Ф. ФЕДОСОВ.

Ровенська область,

Насамперед, шановний Федоре Дмитровичу, порядок оплати за навчання в дитячих музичних установах регулюється Інструкцією про оплату за навчання в дитячих музичних, художніх, хореографічних школах і школах мистецтв Української РСР, затвердженою 07.12.83 Міністерством культури УРСР за погодженням з Міністерством

— Даю підказку, — продовжує Ваколюк. — Такий колір є на кубіку.

Повагом дівчинка відповідає: «Бордовий». Справді, якраз такого кольору і був мій записник. Миколі, видно, хотілося, щоб я на всі сто процентів переконався, що його підопічна таки не вгадує, а каже насправді про те, що бачить. На його запитання вона відповіла, що я прийшов у сірому костюмі і що на грудях у мене є щось біле — то були білі смужки джемпера.

Оленка довірливо доторкується до плеча Миколи і каже: «Сьогодні ти в другому светрі. На ньому багато синього».

— Буває, що вона і плутає кольори, наприклад — зелений із синім, а найбільше білий із жовтим. Однак, коли добре відпочине і знаходиться в невимушеній обстановці, особливо коли поруч є мама, то помилок майже не буває. Нещодавно Оленка, її мама та я йшли по вулиці до школи. Марія Андріївна запитую: «Скажи, якого кольору оці куці?» Оленка відповідає: «Я бачу синє». Мати вже готова була обуритися. Однак я побачив, що дівчинка права. У тих куцах висіла синя футболка — хтось із хлопчиків закинув. У більшості вона правильно називає й ті предмети, які зустрічаються їй на

ментального центру «Атлант» при Академії медичних наук СРСР К. М. Крєпким.

— Я вже говорив, що біодіагности бачать внутрішні органи людини не очима, а опосередковано. Біологічні випромінювання пацієнта вони вловлюють екстрарецепторами шкіри, і ці випромінювання складним шляхом трансформуються в зорові образи. Як це відбувається, ми не знаємо, — наука ще не досліддила цей складний «технологічний» процес організму. До речі, ми тільки на підступах до розгадки можливостей нашого організму, тільки накопичуємо факти, і то часто наосліп. Здібна людина, навіть і незряча, може бути біодіагностом, добре встановлювати, які травми, біологічні порушення є в людини. Оленка Ямкова подає в цьому плані надію. Це не перший наш експеримент. Працювали ми з сліпим підопічним із Магнітогорська. Йому було 25 років. Виявився він із важким сенсорним сприйняттям. І нічого в нас не вишло. Але й негативний результат — теж результат. Ми розробили новий підхід до цієї категорії людей. До речі, з Оленкою Ямковою опрацьовуємо методику нашої роботи із сліпими. Не думаємо, що вона допоможе всім, але навіть нехай частина сліпих навчиться розрізняти кольори, орієнтуватися в просторі — і це буде немалою справою. До речі, ця робота тримається тільки на ентузіазмі нашого маленького колективу.

Не минає і дня, щоб я не подзвонив до Оленки. По її голосу відразу впізнаю, чи був у неї сьогодні Микола Ваколюк, чи ж має прийти. Цілоб сталося диво, п'ятнадцятирічна дівчинка каторжно працює. Від душі — успіху тобі, Оленко!

В. ПАЛАМАРЧУК,
кор. «Робітничої газети».

Вінниця.

«Материнська слава», інвалідів I і II групи від загального захворювання, а також діти малозабезпечених сімей, в яких середній сукупний дохід на одного члена сім'ї не перевищує 60 карбованців на місяць. На 30 процентів звільняються від оплати діти багатодітних сімей (троє і більше дітей до 18-річного віку).

Працюю транспортним робітником і за сумісництвом початальником в одній організації. При виході на пенсію чи включатиметься в заробіток для нарахування пенсії заробітна плата, одержана за роботу за сумісництвом?

П. ПЕРЕЦЕВ.

Свердловськ,
Ворошиловградська область.
Шановний Петре Івановичу. Якщо ви дійсно додатково виконуєте роботу за сумісництвом, то одержана за неї заробітна плата не включається в суму заробітку, з якого нараховується пенсія. При цьому сумісництвом і виконання працівником крім своєї основної іншої регулярної оплачуваної роботи на умовах трудового договору у вільний від основної

одного сценарій автори.

М.
Запорізь

Гонор ДИТЯ БУДИ

Вже, за культури і на Вороши, таке вже з сом — чи точка?

Зрозумілі вогорядців ввечора від поета, ні СРСР Євге Євтушенка, мадянська і лишеся бай

Цей приї: як признав його сорокт. Понад і палуцу луні поета: і во народних котрі тільки пера. А пот питання і

Весь збі дійного по Ген Євтуше ти у місцев го фонду і потреб дит домляє АП

Марія

Навіні п лони і вин черговий і на цьому і пірців зам і ся, на баг торгівлі Д кор реаліз вме отов Співробітні з розрад власності і магназнах, Волновах, торська та

Так, пр № 80 об'є вугілля» Л без талоні ру, зав № 7/86 цв нічого по нова за х лонів 50 заробити ш виробничо міської др зилува на на 300 ніл

Коли сті витрачання управління рішенням доручено і обліку, ви про зниці лонів після ного місяч чином, ро ли можли вду.

Донецьк.

ПО